

WORKSHOP OM VELFÆRDSTENDENSER

DRAGØR KOMMUNE VELFÆRDSBORGERSAMLING

Velfærdstendenser: 6 forskellige udviklinger af "velfærds-kagen".

Tendens 1:
Generel eller
tilfældig
nedskæring

Flere om
kagen

Tendens 2:
Digitalisering

Den
digitale
velfærds-
kage

Tendens 3:
Forebyggelse

Gulerods-
velfærds-
kagen

Tendens 4:
Individualiseri-
ng/
Privatisering/
Gør det selv

Hver sin
kage

Tendens 5:
Samskabelse
nedefra

Sammen-
skuds-
kagebord

Tendens 6:
Partnerskaber
og bedre
vedligehold af
ressourcer

Gør
kagen
større

Tendens 1: Generel eller tilfældig nedskæring

Flere om kagen

Flere og flere har behov for velfærdssamfundets ydelser og flere har behov for mere og mere komplekse ydelser.

Der er – groft sagt – de samme ressourcer til opgaverne.

Derfor må vi som samfund enten vælge, hvad vi skærer fra eller leve med, at dem der skal levere, skærer fra, der hvor det nu passer.

Fx færre pædagoger, færre tilbud på plejehjemmet og til ældre. Hvis politikerne ikke gør noget andet, end de gør i dag, hvordan kan man så forestille sig, at den fremtid kommer til at se ud?

Tendens 2: Digitalisering

Den virtuelle velfærdskage

Fremtiden bliver præget af digitalisering og velfærdsteknologi i langt højere grad end i dag.

AI er på kraftigt indtog i både det private og det offentlige.

Nogle ser det som nødvendigt for at møde borgernes behov med færre hænder til rådighed.

Nogle ser muligheder i at få både hurtigere og bedre løsninger, end vi har i dag.

Eksempler, vi allerede kender:

Robotstøvsugere, vendesenge, telemedicin, kontaktplatformen Aula og smartboards i klasseværelserne:

Hvordan ser det ud i fremtiden, og hvordan/hvornår gør det velfærdssamfundet bedre?

Tendens 3: Forebyggelse

Gulerods-velfærdskagen

Forebyggelse fylder i det offentlige fokus og ressourceforbrug. Det er den tiltrækkende idé, at vi ved at bruge ressourcer nu, kan undgå at bruge mange flere ressourcer i fremtiden.

Forebyggelse kan både være at investere mere i børn og unge for at forebygge mistrivsel eller i uddannelse for at skabe ressourcestærke voksne, der kan tage sig af de gamle. Og det kan være at investere i tilbud om kultur, motion og fritid for at sikre ældres helbred og gode liv med styrke til at passe på sig selv.

Koster forebyggelse altid penge?

Det giver nogle etiske og fordelingsmæssige dilemmaer at investere i fremtiden på bekostning af nutiden, så hvordan kan det bruges fornuftigt?

Tendens 4: Individualisering/Privatisering/Gør det selv

Hver sin kage

Flere og flere vælger det offentlige fra og vælger deres egen vej – enten ved at vælge private tilbud som privatskole og private plejehjem, går sammen i en gruppe og skabe fx en fribørnehave eller en andelsboligforening eller et kollektiv.

Nogle vælger helt skole fra og bygger egne samfund – og atter andre har fokus på at få ydelser fra kommunen, der er specielt til dem.

Det er både en fordel og en ulempe – for hvem vælger fællesskabet fra, og kan vi undvære nogen?

Hvordan ser det ud hos jer, og hvilke potentialer og dilemmaer er der i det?

Tendens 5: Samskabelse

Sammenskuds-kagebord

Det er også en tendens, vi begynder at forstå, at vi alle sammen skal hjælpe mere til med at skabe velfærd, der hvor vi er og kan bidrage.

Det kan være som pårørende, som bruger eller gennem foreninger, organisationer eller virksomheder.

Lektiehjælp, arbejdsdage, integration, oprydningsaktioner på stranden.

Kommunen skal derved gøre mindre og der bliver mere selvbestemmelse, initiativ og fællesskab.

Men det kan lægge endnu mere pres på dem, der i forvejen har travlt.

Frivillig opgaveløsning kan forringe faglig kvalitet og betyde mindre retssikkerhed i samfundet, og at det er sværere at stille politikerne til ansvar.

Tendens 6: Partnerskaber og bedre vedligehold af ressourcer

Gør kagen større

Hvordan kan vi få flere ressourcer til at klare de stigende mængder af opgaver?

Kan vi tale ressourcerne større ved at anerkende fx omsorgsmedarbejdere i højere grad og måske skabe en bedre bundlinje på medarbejderfravalds og sygefraværskontiene?

Kan vi skabe partnerskaber med etablerede fonde, erhvervsliv forskning eller civilsamfundsorganisationer og få tilført nogle ressourcer i forsøg og ressourcer og derved få mere ud af det, vi har?

Nogle kommuner ansætter fx fundraisere til at søge fonde om midler til udvikling af projekter, der gerne skal kunne betale sig i sidste ende.

Der findes også samarbejder med fonde, der først bliver tilbagebetalt, hvis udviklingen giver effekt, det kaldes sociale investeringer.

